

ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ

(Λουκ. η' 27-39) . (24/10/2021)

Άπό τή σύντομη παρουσίαση τής Εὐαγγελικῆς περικοπῆς διαφαίνεται ὅτι ὁ σατανᾶς αἰχμαλώτισε ἕναν ἄνθρωπο καί ἀσκοῦσε τυραννική ἐξουσία ἐπάνω σ' αὐτόν. Ὁ δαμονιζόμενος πάσχει καί ὑποφέρει, περιφέρεται γυμνός, πλανᾶται στά μνήματα, εἶναι φόβος καί τρόμος τῆς περιοχῆς, ἕνα ἀγρίμι ἐπικίνδυνο γιά τόν ἑαυτό του καί γιά τούς συνανθρώπους του. Ὁ διάβολος ἔδειξε ὅλη του τήν ἐξουσία ἐπάνω στόν συγκεκριμένο ἄνθρωπο καί μέ τό σπάσιμο τῶν ἀλυσίδων ἔκαμνε ἐπίδειξη δυνάμεως στους συγγενεῖς καί τρομοκρατοῦσε ὅλη τήν περιοχή.

Ἐπῆρχε μόνο ἕνας πού μποροῦσε νά πλησιάσει τήν περιοχή, ὁ Χριστός. Μόλις ἀντικρούσε ὁ ἄρχων τοῦ σκότους τόν ἐνσαρκωμένο Λόγο, πανικοβλήθηκε, διότι κατανόησε ὅτι ἦλθε τό τέλος τῆς ἐξουσίας τοῦ ἐπί τοῦ συγκεκριμένου ἀνθρώπου. Ὁ ἀσθενής θεραπεύεται καί ἐλευθερώνεται ἀπό τά φρικτά βασανιστήρια τά ὁποῖα ὑπέφερε. Ὁ διάβολος δοκιμάζει τήν ἡττα τοῦ ἐνώπιον τοῦ Χριστοῦ καί προγεύεται τήν τιμωρία πού τόν περιμένει λόγω τῆς ἀμετανοησίας του. Ἐφόσον ἀποδεσμεύτηκε ὁ ἄνθρωπος ἀπό τά δεσμά τοῦ σατανᾶ, ὁ ρυθμός τῆς ζωῆς ἄρχισε νά κυλᾶ χαρούμενα καί εἰρηνικά. Ἡ ἀπόρθητη περιοχή γίνεται πλέον προσιτή στους κατοίκους τῆς πόλεως τῶν Γαδαρηνῶν.

Ἡ ρεαλιστική ὑπαρξη τό Σατανᾶ

Ἡ θεραπεία τοῦ δαμονιζόμενου ἀπό τόν Χριστό εἶχε καί μιᾶ ἄλλη διάσταση, ἀφαίρεσε τό προσωπεῖο τοῦ διαβόλου καί παρουσίασε τό πραγματικό του πρόσωπο, πού εἶναι γεμάτο κακία καί ἐχθρότητα (φυσικά ιδιώματα) ἐναντίον τῆς κορωνίδας τῆς κτίσεως πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Οἱ διαβολές καί οἱ μεθοδεύσεις του εἶναι ἀσύλληπτες γιά τόν ἀνθρώπινο νοῦ. Μόνον οἱ Ἅγιοι καί οἱ ἀσκητές μέ τούς ἀγῶνες τούς ἐναντίον τοῦ διαβόλου ἔχουν τήν ἐμπειρία τῶν ιδιωμάτων τοῦ πονηροῦ. Ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ὁ θεῖος Παῦλος γράφει: «οὐκ ἀγνοοῦμεν τά νοήματα αὐτοῦ»¹. Δηλαδή, γνωρίζουμε τίς σκέψεις καί τόν τρόπο δράσεως τοῦ διαβόλου.

Γνωρίζει νά κρύβεται ὁ διάβολος, ἐμβάλει μάλιστα τή σκέψη ὅτι δέν ὑπάρχει καί μπορεῖ νά συλλαμβάνει τά θύματά του ἀνάμεσα στους ἀνθρώπους μέ εὐκολία, χωρίς καμία ἀντίδραση, γιά νά τά ὠθήσει στήν ἁμαρτία. Θά συμβεῖ νά ἀκούσουμε ἀπό συνανθρώπους μας νά λένε ὅτι ὁ διάβολος δέν εἶναι ὑπαρκτός, ὅτι αὐτά εἶναι δοκητισμός καί ὅτι ἀπλά ὁ διάβολος εἶναι προσωποποίηση τοῦ κακοῦ. Τέτοιες εἰδους σκέψεις κυκλοφοροῦν σέ πολλούς δυτικούς Χριστιανούς, Παπικούς καί Προτεστάντες καί δυστυχῶς ἔχουν ἐπεκταθεῖ καί στους Ὁρθόδοξους. Πρέπει ὅμως νά γνωρίζουμε ὅτι ὁ διάβολος εἶναι ὑποστατική ὄντοτητα, πού ἀντιστέκεται στό σωτηριολογικό ἔργο Τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ καί ἐπιδιώκει νά συμπαράσῃ τούς ἀνθρώπους στήν αἰώνια ἀκοινωνησία. Ἦλθε στό

¹ Β' Κορ. β' 11.

πλήρωμα τοῦ χρόνου καί ἐνσαρκώθηκε ὁ Θεῖος Λόγος γιά νά καταργήσει τά ἔργα τοῦ διαβόλου².

Ἡ δύναμη βέβαια καί ἡ ἐξουσία τοῦ διαβόλου εἶναι περιορισμένη καί κατά παραχώρηση Θεοῦ. Πειράζει τόν ἄνθρωπο καί ἐπιδρα στό σῶμα καί στόν νοῦ, ἀλλά μέ τρόπο προτρεπτικό. Μᾶς παρακινεῖ ὄχι κατ' εὐθείαν νά παραβοῦμε τό φυσικό θέλημα πού εἶναι καί τό θέλημα τοῦ Θεοῦ ἀλλά νά ὑποκύψουμε στό γνωμικό θέλημα κατά τόν Ἅγ. Μάξιμο τόν Ὁμολογητή³, βάζοντας πονηρούς λογισμούς ἐξάπτει τά πάθη ἔτσι ὥστε νά ὑποπέσουμε στήν ἀστοχία-ἁμαρτία. Ἄλλωστε οἱ ἁμαρτίες εἶναι αὐτές πού τροφοδοτοῦν καί δίνουν τήν δυνατότητα στόν διάβολο γιά νά δράσει καί νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τό θέλημα Τοῦ Θεοῦ. Ὅταν ὅμως ἐμεῖς μαχόμεστε στούς ἀποφατικούς λογισμούς μέ τά πνευματικά ὄπλα: τήν προσευχή, τήν νηστεία, καί τήν μυστηριακή ζωή πού μᾶς δίδαξε ἡ Ἐκκλησία, τότε ἀπομακρύνεται πρός στιγμὴν γιά νά ἐπανεέλθει μέ ἄλλη μέθοδο ὁ διαβολέας, μέ ἀπώτερο σκοπό νά κάνει τό δικό του ἔργο.

Στόν πόλεμο αὐτό κατά τοῦ διαβόλου φυσικά δέν εἴμαστε μόνοι μας, ἔχουμε μαζί μας τόν ἰδρυτή τῆς Ἐκκλησίας πού εἶναι ὁ Χριστός καί ἐφόσον ἐπιτρέψουμε νά εἶναι καθοδηγητής τῆς ζωῆς μᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον τότε δέν πρέπει νά ἔχουμε ἀνασφάλειες καί φοβίες ἀπό τόν διάβολο πού πλανᾷ τόν κόσμο, ὅπως γράφει ὁ Εὐαγγελιστής Ἰωάννης: «μείζων ὁ ἐν ἡμῖν ἢ ὁ ἐν τῷ κόσμῳ»⁴. Σ' αὐτόν τόν ἀγῶνα ἔχουμε βοηθούς ἀκόμη καί συμπαραστάτες τούς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ὁποῖοι νίκησαν κατά κράτος τόν διάβολο μέ τή δύναμη τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἔχοντας λάβει ἀπό τόν Χριστό τό ἰδίωμα νά θεραπεύουν τούς ἀνθρώπους σωματικῶς καί ψυχικῶς, πού δοκιμάζονται ἀπό τόν πονηρό καί νά δοξάζουν, διαμέσου τῆς δωρεᾶς αὐτῆς τοῦ θεραπεύειν, τό ὄνομα Τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ!

Ἡ στάση τῶν Γαδαρηνῶν ἔναντι τοῦ Χριστοῦ.

Γιά νά συμπληρώσουμε τήν εἰκόνα τῆς πονηρίας καί τήν μέθοδο τοῦ διαβόλου πρέπει νά ἀναφερθοῦμε στό περιστατικό τοῦ πνιγμοῦ τῆς ἀγέλης τῶν χοίρων. Τό ἐμπόριο τῶν χοίρων δέν ἐπιτρεπόταν στούς Ἑβραίους σύμφωνα μέ τόν Μωσαϊκό Νόμο. Οἱ Γαδαρηνοί ὅμως γιά νά κερδίζουν χρήματα ἀσκοῦσαν τό παράνομο ἐμπόριο, στό ὁποῖο τούς ἔσπρωξε ὁ σατανᾶς. Ἐφόσον ὁ ἴδιος ὁ διάβολος τούς ἔκανε ἔνοχους καί παράνομους, ὁ ἴδιος παίρνει καί τήν περιουσία καί τούς καταστρέφει οἰκονομικά. Ἄντί ὅμως νά συνέλθουν καί νά μετανοήσουν, ἔρχονται φοβισμένοι γιά τήν ἐνοχή τους καί παρακαλοῦν τό Χριστό νά φύγει. Τούς ἔχει καταλάβει ὁ φόβος τῆς εὐθύνης τῶν παράνομων πράξεών τους γιά χειρότερες συνέπειες καί ἔτσι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τῶν Γαδαρηνῶν παραμένουν ἀμετανόητοι, στά δεσμά τῆς ἀνομίας.

Ἀντίθετα ὁ θεραπευμένος κάθετα εἰρηνικός, ντυμένος καί σωφρονισμένος στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ. Ἐκεῖ αἰσθάνεται ἀσφαλῆς. Βίωσε τήν

² Α' Ἰων. γ'8.

³ ΑCO III/ 1, 70, 29-72, 1-15.

⁴ Α' Ἰων. 4,4.

στοργή και την αγάπη του Χριστού και προγευότανε την κατά Χάρη Θέωση. Κατά τή στιγμή που έπιβιάζεται ο Χριστός στο πλοίο για να φύγει μαζί με τους μαθητές Του, τον παρακαλεί να τον πάρει μαζί. Αλλά ο Κύριος του έδωσε εντολή να γυρίσει στο σπίτι του και να διηγηθεί όσα έκαμε σ' αυτόν ο Θεός⁵.

Ο διάβολος είχε καταστρέψει τον άνθρωπο της σημερινής μας ευαγγελικής περικοπής, τον είχε αρπάξει από τό σπίτι του και τον έσυρε στα μνήματα μακριά από τους δικούς του και την κοινωνική ζωή. Ο ζωοδότης Κύριος τον θεραπεύει και τον στέλνει στην κατ' οίκον εκκλησία. Ο πρώην δαμονισμένος διακηρύττει παντού την θαυματουργική θεραπεία και απαλλαγή του από τό πονηρό πνεύμα καταθέτοντας έτσι τή μαρτυρία για τό Χριστό και τό λυτρωτικό -σωτηριολογικό Του έργο.

Τό μήνυμα που μπορούμε να άντλήσουμε από την σημερινή ευαγγελική περικοπή είναι: Ο σατανάς δεν πολεμάει τον σατανά, είναι πλάνη του διαβόλου να νομίσει κανεις ότι μέσω άλλων τρόπων και μεθόδων έξίσου διαβολικών μπορούμε να καταπολεμήσουμε τον αιώνιο έχθρο. Μόνον ο Χριστός και ή Έκκλησία αποκαθιστά τον άνθρωπο στο αρχαίο κάλλος. Μόνον ο Χριστός και ή Έκκλησία επαναφέρει τον πεπτωκότα άνθρωπο από τά μνήματα στην οίκια του. Μόνον ο Χριστός και ή Έκκλησία είναι έγγύηση για την σωτηρία του ανθρώπινου γένους. Άλλωστε ή προτροπή του Αγίου Ιακώβου του Άδελφόθεου εκεί μας παραπέμπει: «υποτάγητε ούν τῷ Θεῷ»⁶. Να άντισταθοῦμε στον διάβολο και στα έργα του, όπως έχουμε δώσει την υπόσχεση μᾶς κατά την ώρα του μυστηρίου της βαπτίσεώς μας υποτασσόμενοι στο φυσικό μας θέλημα που δεν άντιτίθεται στο θέλημα του Θεού Πατέρα, όπως μᾶς αναφέρει ο ι. Αύγουστίνος απευθυνόμενος προς τον Μάξιμο τον Άρειανό⁷, και με ταπείνωση, μεάνοια, προσευχή και μυστηριακή ζωή θά μπορούμε Χάριτι Θεού να απομακρύνουμε και να αποφύγουμε τις παγίδες του διαβολέα, προγευόμενοι την πραγματική και αληθινή ζωή δίπλα στον ζωοδότη Κύριό μας.

Άρχιμ. Τίτος Γιαννούλης
Έφημ. Αγ. Απόστολων
Λευκοθέας

⁵ Λουκ. η', 39.

⁶ Ιακ. δ', 7.

⁷ PL. 15, 1911 C2-4.